

gensen slet ikke kommer ind paa i sin Redegørelse. Det er dette, at det ærede Medlem førte en Politik, som skruede Fordringerne til Statskassen op i allerhøjeste Grad, som indførte et System med Understøttelser til velhavende og ikke-velhavende i Flæng ved de store Tilskud til Levnedsmidler, og som indførte et Arbejdsløsheds-understøttelsessystem, der mere end noget andet har bidraget til at svække Landets økonomiske Modstandskraft og Erhvervsdygtighed og gøre de økonomiske Forhold her i Landet usunde. Det var det hele System, der fulgtes her i Krigsaarene med de meget vidtgaaende Understøttelser, som jo kunde udredes dels ved Hjælp af Statslaan, dels ved Hjælp af en stærk Beskatning. Det har efter min Mening været den væsentligste Faktor til at stille Forholdene saa vanskeligt her i Landet, som de er blevet stillet, naar jeg bortser fra den almindelige Verdenskrise, der rammer os saavel som andre. Helt anderledes er man under delvis socialdemokratiske Regeringer gaaet frem i andre Lande, f. Eks. Sverige. Hvis det ærede Medlem vil sammenligne Sveriges økonomiske Politik under Krigen med vor, vil han maaske faa Øje paa, hvad jeg mener, saa vil han se, hvorledes man i Sverige paa en ganske anden Maade appellerede til Selvhjælp og i langt ringere Grad end her stillede det hele paa Understøttelser og Statsindgriben i alle mulige Forhold.

Men i øvrigt var det meget smukt at høre det ærede Medlem ende med: Lad os ikke undervurdere hinandens Vanskeligheder. Det kan være meget rigtigt. Jeg undervurderer heller ikke de Vanskeligheder, det forrige Ministerium havde under Krigen, aldeles ikke. Jeg indrømmer, det havde mange og store Vanskeligheder. Men jeg fastholder, hvad jeg sagde, at i een Henseende havde det ikke Vanskeligheder, nemlig i dette: at skaffe Midler til Veje, thi Indtægterne flød saa ganske overordentlig rigeligt paa Grund af Skatteevnens uhyre Stigning. Det var ganske vist mere en tilsyneladende end en virkelig Stigning, men det var i alt Fald saaledes, at Penge var der i Øjeblikket, og at en Skat altid indbragte meget mere, naar der var gaaet et halvt Aar, end man kunde antage, den vilde indbringe, Aaret før. Jeg skal blot nævne et enkelt lille Eksempel, altsaa ikke tale om, til hvilke Højder Formue- og Indkomstskatten steg, men nævne et Eksempel, som maaske er nok saa slaaende. Den samme Børsskat,

som vi nu har, paa 1 Kr. pr. 200 Kr., indbragte i det Aar, den kom højest under Krigen, 31 Mill. Kr., medens den i Aar rimeligvis kun vil indbringe 1½ Mill. Kr. Det er et Eksempel blandt mange paa, hvorledes den samme Skattesats den Gang indbragte det mangedobbelte Beløb af nu. I den Henseende havde den tidligere Regering det let, og det var ogsaa det, der gjorde, at den overhovedet kunde føre hele det Regime, som den førte. Men Bagsmækket er jo kommet.

Det ærede Medlem var inde paa de slesvigske Dokumenters Offentliggørelse og fremholdt en Udtalelse af mig i saa Henseende. Det er meget rigtigt, at jeg havde ønsket, at disse Ting skulde offentliggøres, og at jeg den Gang troede, at de vilde kunne offentliggøres. Men jeg kendte ikke disse Dokumenter den Gang, jeg havde ingen Adgang til at kende dem undtagen for en ganske lille Dels Vedkommende. Nu er de blevet samlet, og efter at de var samlet, kom den højtærede Udenrigsminister af de Grunde, som han har anført, og som han vistnok vil uddybe yderligere i Aften, til den Overbevisning, at det vilde være stridende mod al international Skik og Brug og vilde stille os i en ganske uholdbar Stilling paa mange Maader, hvis vi offentliggjorde Dokumenterne, saaledes som de ligger her. Og hvorledes motiverede jeg mit Ønske om disse Dokumenters Offentliggørelse? Jeg motiverede det med, at Befolkningen havde en uafviselig Ret til at lære at kende, hvorledes de forskellige Regeringer havde stillet sig i den sønderjydske Sag. Men jeg har nu haft Lejlighed til at læse disse Dokumenter, og det vil heller ikke være længe, inden det ærede Medlem Hr. Rode vil faa Lejlighed til at læse dem; og saa vil han sikkert give mig Ret i, at der, som den højtærede Udenrigsminister sagde, ingen Sensation er i disse Dokumenter. Der er med Hensyn til de forskellige Regeringers Stilling til det sønderjydske Spørgsmaal intet væsentligt nyt i dem; det, det kommer an paa, kender Befolkningen fuldstændig, idet det ved forskellige Lejligheder er blevet lagt frem. Men at jeg, fordi jeg har udtalt mig, som jeg har den Gang under Forudsætning af, at det vilde kunne lade sig gøre at offentliggøre Dokumenterne, derfor skulde ganske tilside sætte Udenrigsministerens Skøn om den Fortræd, det kunde gøre at offentliggøre dem — et Skøn, som jeg, efter selv at have gjort mig bekendt med Dokumenterne, deler —, synes jeg vilde være lov-